

ឃាង: ទេស្តិកម្រោង: ពីរុបនីត

ចំណាំ "សង្គម" ឃាង: ជាន់ខ្លួនទេស្តិកម្រោង

ស៊ីនិត្ត ការបៀវត្ស

ឃាង: ពីរុបនីត្ត ឱងការុបាយការណ៍ សារពាល់ នៃនឹមីនុយោគ

ចំណាំ "សង្គម" ឃាង: ជាន់ខ្លួនទេស្តិកម្រោង ឱងការុបាយការណ៍ នឹមីនុយោគ

ស៊ីនិត្ត សារពាល់ ឱងការុបាយការណ៍ រៀបចំ

ស៊ីនិត្ត សារពាល់ (ស្អាត)

ស៊ីនិត្ត សារពាល់

ស៊ីនិត្ត សារពាល់

ស៊ីនិត្ត សារពាល់ កំសារុបាយការណ៍ ឃាង: វិក្ស ស៊ីនិត្ត សារពាល់

ស៊ីនិត្ត ឃាង: ពីរុបនីត្ត នៅលើ "សង្គម" ឃាង: ជាន់ខ្លួនទេស្តិកម្រោង

នាម

ឃាង: លទ្ធផល ឱងការុបាយការណ៍

ចំណាំ "សង្គម" ឃាង: ជាន់ខ្លួនទេស្តិកម្រោង

ឱងការុបាយការណ៍ ដែល ឈាន ឬក ក្នុង ទេស្តិកម្រោង

ស៊ីនិត្ត ការបៀវត្ស

ឃាង: ឈាន ឬក ក្នុង ទេស្តិកម្រោង ឱងការុបាយការណ៍ ទេស្តិកម្រោង

ក្នុង ឬក ទេស្តិកម្រោង និង ទេស្តិកម្រោង . ឃាង: ឈាន ឬក ក្នុង ទេស្តិកម្រោង

ទេស្តិកម្រោង ឱងការុបាយការណ៍ ទេស្តិកម្រោង

ចំណាំ "សង្គម" ទេស្តិកម្រោង ឱងការុបាយការណ៍ .

(คนครัวนำเร่องและห้องนอน)

๑๖๘ นวนิชา

(เสียงฝีเท้ามาในรากไม้ ตัวคุบมาแต่ไกลแล้วหยุดลง เสียงมาและคนหายไปหอน ๆ)

คนนำทาง - นั่นแหล่ครับ สูบปูบาน ^{นุ่น} เรากองบันยอคดอยนี่เห็นไก่น็ตที่เกี้ยว อืกใบสู่ไก่นักแรก
ทางานเราจะไปตามทางลัด แต่จะไปตามทางหลวงสร้างใหม่อย่างที่ผ่านมาแล้ว ก็
เห็นจะคำเสียก่อน ^{นุ่น}.

ชาลี - คำก็ไม่เป็นไร (หัวใจ) เว้นแต่ว่า ไอที่พักที่ว่าจะ คงมีแน่ ๆ นะ เดียวจะต้องไป
อาศัยหาลาวว่าคงกลับถ่ายรอยเดือน ๆ ที่เห็นประกายว่อนแวนนະ วัดไม่ใช่หรือ

คนนำทาง - ครับ วัด และที่เห็นเป็นทิวาราชวิหาร ๆ นะ หมบ้าน เป็นตัวคลากลาย ๆ มีถนนห้วย
ผ่านกลางแบบ ๆ ถ้าจากหมู่บ้านออกไปก็เป็นไร คุณเห็นเนินสูงแล้วตนไม่เห็นนั่นให้ม
นั่นแหละ หลังหมู่ไม่เห็นก็เป็นลำห้วยไม่สู่ไหนนัก หวานนี้เล็กวายรายเดย นำเขียวอี

ขอเชิญชวนนั่นมาดู

ชาลี - ~~ไม่เลื่อ~~ มองลงไปจางอยอคดอยนี่สวยไม่เดวนี้เกี้ยว

คนนำทาง - ครับ สวย... คุณกำหนดจะมาเที่ยวลักษณ์

ชาลี - ถ้าหัวใจคิด ก็จะอยู่สัก ๑๕ วัน นันอย่างมาดูกันเส้นทางผ่านสายน้ำด้วย ทางานเกิดสงเคราะห์
แล้วทางานไม่ใช่แค่ลูกไปปล้ำป่าเชยงใหม่ อาท เราก็จะลำเลียงสินค้านานชั้นไป
ทางนี้ จากพม่าโดยมาสู่ขัย มาตาก และก็ยังเดิน เข้าสูบปูบาน ตั้งตรงไปปล้ำป่า
ที่เกี้ยว เห็นเนี้นไง

คนนำทาง - คิครับ ก็มีทางนี้นั่นเดียวหัวใจชั้นไปปีก ทางานทางรถไปทาง

ชาลี - เราจะไปกันหรือยังละ กว่าจะลงจากยอคดอยนี่นั่น ไม่ใช่เล่นเชี่ยวนา

คนนำทาง - ครับ... ผู้มีคุณยังงั้นแหละ

เสียงฝีเท้ามา และ คนครัวกระหึ่ม คอหอย ๆ เบາลง

ชาลี (เจ้า) - ข้าพเจ้าไปลงสูบปูบานคำบลเด็ก ๆ ซึ่งเป็นกังอ่าเมือข้อจังหวัดลำปาง เอาเบื้องไกลคำ
เคนพี คุณนำทางผู้ใจจริงใจคันหน้าที่พัก หอยางเรียวบร้อย เป็นบ้านพักของคุณพีผู้หนึ่ง
ที่สูบปูบานเนื่องเอง คุณนำทางชื่อช้าพเจ้า คุณการพำนุภาพเจ้าไปปีกปั่งไว้ในบ้านนั่นแขก
บุญมาหากเมืองไสลด ซึ่งเชื้อชุมชนวัฒนธรรมที่คีในกรุงศรีอยุธยา เจ้าเป็นอย่างคี
เช่นเดียวกับนั่นใจของชาวชนบทหัวฯ ไป ที่มากไปกว่าความเนตตาต่อคนทางนั่นคุณ
อัชญาศัยอันบริสุทธิ์เหลือเกิน

ชาพเจ้าทำน้อคุย์ในสูบปูบานปีก ๑ วันเดือน ๆ ๓ วันที่เที่ยวซอกซอนไปตามหมู่บ้าน
ซึ่งเรียงรายอยู่ในewis บุบบุบ เชาแหงนี่ และ ๓ วันข้าพเจ้าไปเรียนรู้อะไรอื่น ๆ ของ
สูบปูบานหลายอย่าง ภาระการที่เกี้ยว ที่นี่ ชาพเจ้ายกล้วนไปของเมืองเหนือแขกชิม
อัญหัวไป มีแต่ความสงบ สงบ สัก สักโข โข และโขบ้อนอารีย์สั่งกันและกัน และวันที่ ๓ นี้
เอง ฉะเดบานาทำลังโซยานกอนชาแรงจัก จนหน้าวะหานเยี่ยงเข้าสู่หัวใจ ชาว
บ้านก็ถึงงานรื่นเริงรับลมหนาวขึ้นอย่างสนุกสนานเห็นเดียวกับปีกอน ๆ ที่ผ่านมาแล้ว

งานไคร์เริ่มนักขัมเมื่อตอนนั้น ท่านอาจารย์แสงไฟส่วนสุว ชาวบ้านพืชชาและหนู ก็จะยกันเข้ามาสู่บริเวณงานอย่างคับคั่ง เจ้าของบ้านที่ขาดเจ้าพัก ได้รากน้ำเที่ยว และแนะนำขาดเจ้าให้กับจากบ้านเดิม เพราะอย่างน้อยที่สุด ขาดเจ้าจะได้พำนั งานซึ่งนานเป็นห้าปีของสถาปัตย์ในวัน

คนครีড়েছনแล้วจางหาย มีเด่นห์เราะตอกกรรชิก เสียงทึ้กไทยปราศปักษัน

เสียงปรัมมือครัว แวดวงรำวทึกเริ่มขึ้นท่ามกลางเสียงจอแจ

... (กระซิบ) เอ๊ะ... นั่นแน่น อี๊สั๊งเป๊ป้าคุยเวย ว่ามันจะอยากรำเต็มที่

(กระซิบ) “ครรษณารามัน ช่วยไปคงสักหน่อยเลอะนะ นี่ค่าวาเรอเมะ ไอเช็คก์ได้ ไป...ไปดี

... (กรีชชีบ) ดูย... ภูต้ายเลีย หน่านันนีชัก ๆ บังนั้น มึงคู๊ เห็นอ่อนคนเมื่อไรละ พังชุดมานาจาก
หลุมเมือเย็นนีเอง บันสักที่เดินได้นี่หว่า

... (กระซิบ) หน้ามันนัวเกลือค่าเหลวภัยนะ ไม่นาเลย์ แคมป์ยังคงอุ้งขาเรายืนคืบเข้าอีก
เยี่ย... เอ็งคุ๊ช คันไก๊ๆ แกะหึงเลย คู๊..เช..เปกรัง หนูรังนุดอย นา..

(ເລື່ອງຍົມເປັນເຫຼືອກຳຈຳກຳມາດີ) ຈົງນີ້ເຄີຍ ແຫ່ງຄົນນີ້ມີຄວາມຂອງອຸ້ກຳໄກໆທັນ
ກຽງຂາມມຸນໆທີ່ກວກຮຸນທຸນນະກຳນອງການແນ້ອຍ ແລະນີ້ແມ່ນານຸ່າເກົ່າຍົກນາກລວມຮັງຈຶກວ່າ...
ຕົລອດທັນໃບໜ້ານີ້ແຕຮອຍແພດເປັນຢູ່ເຫັນ ສັງເກູດຖ້າກົາຄົວາຈະຢັງນີ້ແພດສັດ ၅ ອູ້
ຄົງຈະເຕັມໄປຄຸ້ມໍວິວໜ້າຍແລະ ເລືອດເສືອະ ເຫວະອຍງທາງໂທ່າງໝາຍທີ່ສຸດ ໃໃບໜ້ານີ້ ບອກໄໝ
ຜູ້ກວ່າມີຄວາມນໍາເກີດເຫັນໄດ້, ຖຸກຄັ້ງກັນໄວ່ອໍານົງນໍາພຶ່ນເຂົ້າໄປໂປະປິກໄວ້ ຮົນຝີປາກຍຸ້ນຍຸ້ນ
ດວງຕາດລົນແພບຈະອອກນານອົກເນົາ, ນີ້ຮອຍບັນເປັນເໜັ້ນສັດ ၅ ດັ່ງຕາວັນນັ້ນຍັງປ່ຽດຕືກໃນລົງກໍ
ບອກນຸດທັນສອງຂ້າງ໌ ທີ່ທີ່ທັນກັນຫຍາຍເປົ້ອຍຕໍ່າ ຄວາມເນັດອຽນນີ້ໄກແຫວງຫຼຸດຫາຍໄປ
ເຂົ້າ.... ອີແລວ ຂາພາເຈົ້າກົດກອງສູງຄສົງອອະເລືອເກີນ

เสียงเพลงรำงนั้น ก็ แควนิเสียงกรี๊ดเสียงกระซิบกระซายพร้อมๆกันเสียงหัวเราะ

ໄຊເສັດ ບອກວາສົງສໍາຮັມນີ້ແນວຍວະ ຂວບໃຈ ຄົງຫຼັງຈຳທີ່ເຄອນນາ

- միօ... կա գոյացնելով յև ըստ այս մաս

อาจารย์... กับแวงค์เจนี่ใหม่ (หัวเราะกระซิบ) น้าช้อปปี้ค

— เօ զ վ ա յ ի հ ա մ կ ո ւ ն կ ո ւ ն կ ո ւ ն կ ո ւ ն կ ո ւ ն

ເສື່ອງແກຣມກະພານີ້ ແລະ ພັບປາລົງ

(ເຕົາ) ໜັງຜູ້ຜະລາສັບສາມາດເລີຍຄວາມກ່າວຄົນນີ້ເດືອອາໄປແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກີ່ເດີນ
ເລີຍອອກນາບັງ ໂດຍບອກໃຫ້ນາເຫັນຂອງຂ່າຍເຈົ້າອອນບານໄສ່າ ໄຫຍຸດຖ່າວົງ
ໄປໆພາກ ກອນ ບອກຄວນ ວາ ຊະແນນ ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ໃຈຕ່ອງຜູ້ທີ່ເດືອເດີນ ໜັງ
ມູນກາງທັງຫັດນີ້ເຈົ້າກີ່ເລີຍດັບແລະຊະບະແຍຍງ ເພຣະທ່ານາກວູຍກາງເຄີຍວເຫັນ ທຳກຳທີ່
ໜີ້ ດັບກຳນົດທີ່ໂນສະກິພານາເນື້ອນາດອັບປຸງຂອກໃນຫຼຸດ ໝາຍ

๑๒๑

ชาดี (เล่า)- จันทร์โค้กเดาเรื่องราวกagera ฯ ที่นาสังสารของเชื้อให้หายเจ็บปains คลอดเวลาที่เราเกิน
ไปตามหน้าร่างไปตามหนทางแบบ ฯ ตั้คตรุษไปยังไร่ฝ้ายของเมือง ชุมเจ้ารับฟังไว้วย
หัวใจหนักหนัก บางคราวก็เป็นความเสียสบุคสิยอง ความภูกระดิว และบางคราวก็น่า
เห็นใจรวมมหัศความน่าเวหนานสังสาร มีความรู้สึกภายในอย่าง ของชาพเจ้าราชนอยู่
ในรีวิวของหุ่งօภพญ์คลอดเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับฟังไว้จากฝ่ายของเชื้อแต่คนชนชบ...

จันทร์ (เล่า)- บ้านของเรานี่ ไร่ภัยของเรานี่ อุบัติกันนี่ เราเป็นโศกนาคภัยกัน และเป็นเห็นเด่นกัน
มากเสียเล็ก ๆ คุณก็มองเห็นแล้วใช่ไหมคะ ว่าชีวิตของเรานี่ เดินอยู่กันมาเป็นสิบปี งาน
เรียนเพียงได้ พอกองเราไปเรียนหนังสือที่นี่ เวียงคำป่าง ราชการที่กษัตริย์บูรพา
ภัยกัน แต่ว่าชุดก่อเราเราหงส่องคนกลับมายานาน นานาอยู่แล้ว จาร์ในรั้วในบ้าน แพนหู
แทนการห้องหอ แล้วในที่สุด เกราก็รักกัน แบบจะเรียกว่า หัวใจของเรายังคงหากัน
ไม่ได้เลยชั่วชีวิต

ล่าวยเด็ก ๆ หลังเนินเข้าสู่กันนีแผละจะที่เรามากันเดินไปแล้วขอบคุณกันเรื่อง
คำพ้องกันนี แต่พ่อคิดว่าใจ เกราะรัตน์เป็นคนที่พอ เป็นยาแคลอนแทรกอก
น้ำในหัวยังคง “เสเจวเห็นกระพั่งตัวฉลิววาย... มันลึกค่ะ ลักษณะเราเห็นนั้นเป็นสี
เขียว หลาอยู่ ๆ เสียสังข์ แผลรرمเย็นสูกใจเราเสียรัง ๆ (สะอื้น) ดูดฟาร
หนู... หนอดที่จะคิดถึงนั้นไม่ได้คุ้ครอง...”

គុណភាពរបៀបក្រឡាយនៅបោះ ១ ពកខេត្តមាត្រករបៀបនៃបោះដែលបានរាយការងារ

- จันทร์ แต่เดี๋ย... แควพ้อว่าใจ
รัตน์ ขอให้นรธไปก่อนอีกปี มีเช็ชฯ ให้ฟังเสือก่อน ก็ต้องบุกนกนี่ ดูหมาอนาคราชาไป
- จันทร์ ตกลงกับพ่อจันทร์แล้วใช่ไหม อีกปีเดียว เราต้องได้อยู่ด้วยกัน
- จันทร์ พวกเป็นคุ้เจา แควเราะไปคุยกันได้บ้างไม่เมะ...
รัตน์ ไม่คุ้หรอ ก้าวบานเข้าจะได้วรากาย
- จันทร์ เกราออดคุยกันเนื้อนอนยังไง ก็ต้องบุก...
รัตน์ ๓ เดือนเท่านั้นเอง อดสินใจได้เสียหรือ/x จันทร์..... ใจจันทร์หรือ ใจก้าวบานฯ
- รัตน์ ..เดือนซึ่งเดือนอย่างเดือนนาๆ ตามกันมาบด บ้านเรา ...
จันทร์ ไปรักคนอื่นหรือหักหรือ
- จันทร์ จะทำไม....
รัตน์ (หัวเราะ) ไม่ทำใบหรอ ก้าวบานมาก็คงแคนແກา
- จันทร์ ..(หัวเราะ) แควรหมุน หัวหนาก็ไม่ไหวบากอพ่อ ปรางงบดเสียความนา มีงานที่ไร
(หัวเราะ) เป็นต้องมาเอาจันทร์ไปทันที ยังไห้รังนະ พอกไปขอนบเนื้อนกน์ แต่คิดไม่ได้ เพราะว่า
รัตน์ ..เกรงใจเจ้าเป็นผู้หลักนี้ให้อยู่หิน พอของฟังเข้าหล่ายอย่าง
- จันทร์ ก็บอกไห้แกเดิกมาเป็นเสียดี จะไปตามหองฟังเข้า แก้วก็ไม่ต้องจำใจไปปรางงข้า ๗ บด
รัตน์ นันควาย
- จันทร์ อุย...บ้า ใจบอกว่าพ่อจันทร์มาฝึก (หัวเราะ) ...
รัตน์ เขายืนว่าจันทร์สุจรุหอกันฯ ถังไก่มาเข้าไป ใจให้มะ... ก็อยากเค็มมาสุวทำมีมี...
เป็นคนสุวนะ ไม่คิดยังสื้อเชง "ครร" ก.. ดูอย่างจานแบบยังเข้าไปเสียใจริง ๆ สู๊เกิด
มาเป็นคนไม่สุวเดี๋ยว
- คนตีกระพี่น้องแล้วแบบเบ้าดง
- จันทร์ (เดา) แล้ววันหนึ่งก็หาง วันนั้น หัวหนาคิมกานเดียงส่งนายลิบไนังกันบดูชาที่ถูกบ้ายไปประจ
ศสถานี่ต่อรัวลำปาง นอกจากุจะมีนกตีดี้ง บังมีรำงอีกตามเคย หนูก็คงไปปรางควาย
ตามคำขอของเจ้า พอดีวันนั้น รัตน์ไปยืนดูอยุ่หอย ล่าห้ากเจ้าไม่ไปเห็นอย่างครั้งก่อน
ก่อน หนูคิดว่า คงจะไม่มีเรื่องอะไร เดียวทีจะ เกิดขึ้นทำให้หนูคงเป็นคนอย่างนั้นแน
นอน
- หนูก็เข้าใจแล้วว่าใจให้มา ใจก็รักเจ้าแบบนี้ ใจก็รักเจ้าแบบนี้ แล้วเมื่อปีกันมา ผู้ใหญ่คง
เป็นคนแรกที่ถูกกล่าวถ้า คืนนั้นก็เป็นเดียวรักน หนูตามเขากันนั้นรำรุนตามหนูอยุ่หลาย
ครั้ง หนูยังจำใจคิดว่า เดียว ใจเกลี้ยงเดียวใจ เจ้าคนเมากันนั้นแน แต่คงความก้าวสุด
สามานยละเอียดหนู
- เพลงปรางง พร้อมดับเสียงตะละตะละเจี้ยวจ้า
- คนเม้า ..(อ้อแօ) ษากันทร์ บร้ากับพี่มะหนอย คนสุว ขออี๊ พี่คงแล้วทองออก เชือ...
ยังงาน... ยังงาน แมม... เพลงมันรออยเหี้อเกิน...
จันทร์ (อกใจ) วุย รำก็คือ
- คนเบา - กี ๆ ยังงาย ยังจี้ใหม

- จันทร์ - วุย.... เอะ ทำไม่ก่อง เล่นมา ๆ ยังจืดจิวย เห็นนั้นเป็นยังไงปั่น
 คนเม้า - ปู๊รี... ถูกนิคถูกหนอยก็ไม่ได ที่เขานะร่ว่าเขากอดอกนักกมยังไม่เย็นไว หรือหงเน้อ
 จันทร์ - นั้นไม่ใช่ดูหนูยังงั้นนะ จะบอกให้
 รัตน์ - จันทร์ กลับบ้าน...
 จันทร์ - รัตน์...
 รัตน์ - กลับบ้าน... กลับบ้านเดียวนี้ เลิกกันให้อรำงรำนวงบ้าๆ นั่นนะ ไป..ไปพิเศยว
 (กราทีคกระหน่อมพร้อมกันมีเสียงฝีเท้าวี่)
 จันทร์ - อุย... เจ็บรัตน์ อย่าบีบมือฉันแรงหนักซี แล้วอย่าวิ่งเร็วนัก ฉัน..ฉันวิงตามไม่ทัน
 (มีเสียงตะโโน่ใจหลังมาแหว ๆ)
 ... - ห่วงนักหรือ... สวนหนอยเดียวห่วงไปปีก (เรื่องตัว)
 - เอ่อ คีตะตะ นั้นไม่มีเรื่องบางก็แล้วไป ตามatic เมื่อไรจะก่อ.. คงยู...
 (เสียงคนตรีเร็วกระชั้น แล้วขาดหายหวานลง มีเสียงหอบขอหังส่องคน)
 รัตน์ - ระยะ ยังมีแลวยังร่ำอยู่ไก ทุเรศยังจำแล้วยังหนรำ...รำ...รำ
 จันทร์ - แล้วด้าไม่ร่ำผลราจะทำยังไง....
 รัตน์ - ก็อกมาเสียซี...
 จันทร์ - ออ ก... อี... ใบเสียนกรายานหรือ
 รัตน์ - ออ... หมายที่คีรำงเกวๆ ตรงนั้นนำมีกวยหรือ นั้นหรือมันมีกรายาท ดุย...เลิกกัน
 จันทร์ - อรำงบ้า ๆ นี่ เดินนั้น ที่นี่เห็นรำเปลี่ยนไม่ได
 จันทร์ - จะทำไม่... รำไม่ไดจะทำไม่
 รัตน์ - เข้าเห็นน้ำสาวยกนอยปี้ในหมัด เข้าดึงไกเข้าไปปีรำอวครูปโน้มอยุน นั้นสาวน่าคลอด
 เคลาอยู่อยเดียวไรยะ อี... รูบงในนา ตัวเรานั้นตัวไม่สวยยังสี ไคร เข้าจะสาวท
 เดียวเรื่องนี้ เดียวเรื่องนี้ เดียวเรื่องนี้ เดียวเรื่องนี้ เดียวเรื่องนี้ เดียวเรื่องนี้
 จันทร์ - อยากร้าวเขานะ ก็รัตน์ล่ะ ไม่ใชรักเพราจะจันทร์สาวหรอั้นหรือ
 รัตน์ - หยุดนะ อยากร้าวเขานะรักเพราจะจันทร์สาว
 จันทร์ - ก็หรือไม่จริงละ ฉันนั้นไม่สวย รัตน์จะรักเรือ (หัวเราะ เยาะ ๆ)
 รัตน์ - คีดะ... แมกน้ำสวย พึ่งนั้น ฉันนั้นเข้าใจยังงั้นก็แล้ว คุณนี่ เห็นใหม่ อะไร..เห็น
 ในม
 จันทร์ - ตาย... น็อกโภก จะทำไม่จันทร์
 รัตน์ - คีดหรือว่าฉันรักจันทร์ เพราจะจันทร์สวย บ็อกช์...คุณนี่...นี่...
 จันทร์ - ตาย.... ตายแล้ว
 คณฑีกระห่มแซกอยดวย บด (๑๗๐๘)
 รัตน์ - นี่...สวยนัก นี่...นี่

จันทร์ - ไอย.... ชวยคุณ

— ที่นี่จะเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ที่สำคัญมากในเรื่องนี้ แต่ก็ต้องขออภัยที่ไม่สามารถอธิบายให้ละเอียดได้มากเท่าที่ควร แต่ขอให้คุณลองอ่านดูแล้วคิดๆ ว่ามันมีความหมายอย่างไรบ้าง คุณจะพบว่ามันน่าสนใจและน่าสนใจมาก

จันทร์ (เล่า) — คุณเข้าใจหรือยังคะ ว่าหน้าของพญานำที่ไม่ลงเป็นอย่างนี้ เขายืนมันลงไปค้างมีค
โภนเพื่อคุมกริบอย่างไม่ประณีตประศัย เขายืนมันลงไปอย่างโวหาร้ายทางน้ำภาคลีส์มีฟังชั้นดูด
เช่นๆ กะ ตอนนี้เขานา闷 ๆ เขานำลงไปค้างว่ามันดูงดงามมาก ๆ เขายืนการจะ
ให้มนต์สวยงาม และวันนี้ก็สม่ำใจเขานำอย่างสนิทใจเขากลับเดิน

แล้วเขาก็บันมารักหรือเปล่า เนื่องจากที่รู้สึกว่าเป็นภัยต่อตัวเอง แต่ในที่สุดเขาก็ตัดสินใจที่จะเดินทางกลับไป เนื่องจากความคิดเห็นที่ว่า ไม่ควรจะเสียเวลาอยู่ที่นี่ต่อไป เนื่องจากความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ แต่ในที่สุดเขาก็ตัดสินใจที่จะเดินทางกลับไป เนื่องจากความคิดเห็นที่ว่า ไม่ควรจะเสียเวลาอยู่ที่นี่ต่อไป เนื่องจากความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้

ชาลี — แล้วจันไม่ได

เจ้ายไปวัน哪 ใจวันที่เข้าเชือกหนานมูลวันนั้นแล้วมีคนเห็นเด็กฉุยเชามาบ้าน ตอนนั้นหนูกำลังรักษาผลอนบนอยู่ในบ้าน ในระหว่างยกศรีษะเขาระยะห่าง ว่าเจ้านาทึกกำลงต้องการทัว เชวเดยเคลื่อนไหว คราวนั้นเรียกชัยศรีษะไปไหน

ชาลี ..... - ญาเขามากะ หนูจะทํายังไง ... ญา เด็กคนนึง ผู้ชาย
จันทร์ ..... - ญาเขามา... ญาเขามา หนูจะจําคุ้มใจเข้าชั่วว่า เขาระษัณกรหนูอยู่เนื่องอนที่เข้าพูดไว้ใน
บันทึก... บันทึกหน้าหวานเป็นอย่างนี้แล้ว

— หมายความว่าทุ้ยังรักเขามุ่งไม่ —

ชาลี หนาปศุวนวานหูยังรักเขารู้ใจให้ -
จันทร์ บอก (สุดอื้น) กะ... หนยังรักเขารู้เสมอ คือเข้า หนใจเคลื่อนเข้าเดบ แล้วก็ไม่กราเช
ดวยที่เข้าทำหมู่อย่างนี้ หนอภัยให้เข้าแล้ว คุณเรงานะตะ เราไม่ใช่อยู่ในโลกนี้คำ
ความพยานมากัน ไม่ว่าครูยังน่ารักนิเกะ แรกองการความเห็นอกเห็นใจ และการ
อภัยกันอุญเสมอ หนใจให้อภัยเขากะ ให้อภัยจริง ๆ แทนรุ่วโขามาเนื้อบันไดวะ... ชาก
ยังไม่มีวีเววว่าจะกลับมา บางที... บางทีเข้าอาจจะไม่กลับกัวหูแล้ว เมื่อวูวานนาตา
หนนาเกลียกนาคลัวยังนี้ ใจให้หนะ

ชั้นศึกษา — ผู้นักศึกษาเป็นคนไม่ใช่บุคคลที่มีความสามารถทางด้านการสอน
ชั้นทัศน์ — บุคคลเป็นวงศ์ศักดิ์ ให้บททดสอบในเรื่องนั้น ผู้สอนจะพูดถูกต้องแล้วนักเรียนเช้าได้ ถ้าหากว่าหนูเป็น
ฝ่ายไม่เข้าความ ภายน้อย... เต็จจริงอย่างเดียว

ชาลี - เขาก็ไม่คิดนะชิว่า ที่จะไม่เอาความ เขาก็ชอบขอหนาซ่อนเร้นไป เพราะกลัวว่า
ผิดมากกว่า เดอะนะ..ฉันคิดว่า วันหนึ่งเขาก็กลับมาหาหนู แล้วก็เป็นของหนูเหมือน

อย่างที่เข้าใจไว้

- จันทร์ (๑๔) — หนูคิดว่ามันเป็นไปไม่ได้รองค์ (สะอื้น) บางคราวนะครับ หนูคิด ๆ อยากรู้ว่าคน
ตายเสียให้เพราเวรพักรรมไปเสียที่ คุณคิดคุ้ยคิด ๆ โกร ๆ เจ้าหนูหันหนู เจ้าก็เป็น
หนูอยู่ทั้งนี้หนานี้เพราเจ้าเรียกอีบังปีบอม เพื่อนๆ กะฯ ฯ พากันหลบหนาค่า
หนูอยู่ทั้งนี้เดียร์ในใจนี้แท้ๆ แม้แต่พอก แม้แต่เพื่อนฝูง พอหนูเคยพูดว่า หนูมันถูกมาร
มาเกิด หนูจึงอีบังกูบังปีบอม แก่ไมคิดว่ามันเป็นความเคราะห์รายของหนูนี่ค่ะ แกกับ
คิดว่า หนูเป็นคนสร้างหวานอ้ายชาบูหน้าให้แกกแก ตามจริง ๆ เดอะคุณขา...หนา
ตามน้ำเกลี้ยกลัวมากเชียวหรือ
- ชาลี (๑๕) — อ้อ... อ้อ ก็ไม่ยากนักรองค์
- จันทร์ (๑๖) — ไม่มีจริง... ไม่มีจริง หนูรู้ว่ามันเลื่อง เหลือเกิน อะไรจะเก็บไว้ไม่ใช่น้ำคน หนูกราจะ
ขอเห็นต้องสะกุน เก็บมาหูยังไม่เคยเห็นหน้าไก่นาเกียบเพื่อนหนู
- ชาลี — อย่าไปเสียใจักเดยหนู โชคกราของตนเราเป็นสิ่งที่หลักเดียงไม่แพ้ ชีวิตเราอยู่เรา
ก็ต้องสักนرنต่อไป อย่างเดียวก็อีกความประกรรณของเรารู้แล้ว หนูรากษาใช่ไหม ฉะนั้นหนู
ก็ต้องตอสูเพื่อความปรารถนาของหนู ค้อย... ค่อยไปป่าวันหนึ่งจะเป็นช่วงเวลา วัน
หนึ่งเข้าจะกลับมา หนูไม่สรย แหมคสวายกเพรภะ เข้า เพราะฉะนั้นเข้าก็ต้องกลับมาเพื่อ
หนูอีกครั้งหนึ่ง

- จันทร์ (๑๗) — ค่ะ... หนู หนูจะรู้อย่างไรต่อไป แต่คุณแทนใจให้หมด ว่าเข้าจะกลับมาหาหนูอีก
ชาลี (๑๘) — ฉันแน่ใจ เข้าจะต้องกลับมาอีกแน่อน
- จันทร์ (๑๙) — คุณจะเข้าบ้านหนูไม่คุ้น ถึงบ้านหนูแล้ว
- ชาลี — ขอบใจ วันหลังคิดว่า เออ... ใจหนูมีลักษณะที่ว่า แต่ในไปอีกໄก็ไม่...
จันทร์ — ไม่กลับรองค์ หลังไวนี้ออกไปอีกนิด เต็มที่สิบ... อุบุกาม ฯ หนูยังรอให้ปั่งคนเดียว
บอย ๆ แต่... แต่มันก็อดคิดถึงเข้าไม่ได้
- ชาลี — ฉันกลับลักษณะ วันสองวันจะมากยิ่งขึ้น แล้วทัก ชาลีม
- จันทร์ (๒๐) — ค่ะ คุณจีบันนูเหลือเกิน ไม่ใช่โกร เท่ากูกอย่างนั้นก็หนูเดียวนะค่ะ — ไม่มีจริง ๆ คุณค่ะ
หนูกราย หนูจะเชื่อคำเสมอ คุณคือรุ่งนั่น แล้วรักขอ
- ชาลี (๒๑) — คืนวันนั้น ชาฟูเจ้านอนไม่หลับเกือบตลอดคืน ค่ำพูดหูกับคุณจากจันทร์ หนูง้ออาภ
ยังตามคิดมากของอยูแบบส่องช่างหูของชาฟูเจ้า หลับตาลงที่โรง ก็ยังเห็นใบหน้ายิ่กดี
เทอะคำร้อยแผล เป็นน้ำหลังหลอกในทองส่องคุ้นหูความนานาเกลี้ยกลัว ในหนาของ
จันทร์เป็นใบหน้าที่เหมือนพเดินให้จริง ๆ ชาฟูเจ้าเกิดมา ยังไม่เคยเห็นโภหนานู
เกลี้ยกละเมือนเช่นนั้น ยังอยู่ในเงาสลัวของแสงจันทร์จะ เดินคุยกับคุณชาฟูเจ้าควยแล้ว
คุณเด็บไปด้วยเงา ~~จะ~~ เป็นรองร้อยหัวใบหน้า จนชาฟูเจ้าเก็บไม่กล้าหะมองหน้า
ไว้ครั้ง ๆ ๑๔๓๗

แต่อย่างไรก็ตาม จันทร์เป็นผู้ที่มีสังสารที่สุดในการรู้สึกของชาฟูเจ้า ๑

เชื่อมีลักษณะเหมือนคนกำลังถอยคลื่นอยู่ในน้ำลึก ใจวินมิบานเหล่ และโกรธปรารถนา
ช่วยเหลือแม่แตคนเดียว ดำเนินงานทางท่าอย่างไร...? เออ.. จะทำอย่างไร
ให้เจ้าเวียนไปที่บ้านของจันทร์รักหลายครั้ง ไปปะเพื่อปลดและให้กำลังน้ำใจ
แก่ผู้ที่กำลังจะชนนำ้ตายคนนี้ เท่าที่ช่วยได้ ใจในที่สุด เจ้าของบ้านที่เข้าเจาอยู่
ก็คงสัญญ่าให้ ว่าเหตุไถ่ แยกทางเดินของแก่จันทร์เป็นปะอย่างปลาคที่สุด

เจ้าของบ้าน - นี่ คุณ... คุณไปเยี่ยวบ้านของจันทร์หลายหนแล้วหรือ

ชาลี - ครับ ๔ ครั้งเห็นจะได้

เจ้าของบ้าน - เป็นไปบ้าง... สุกี้เห็น

ชาลี - (หัวเราะ) ก็คืนเมื่อกันครับ แปลกดี

เจ้าของบ้าน - ผู้หญิงสาวๆ มืออ่อนเมื่อไป คุณนิยังในนั้น ลิงได้... หัวใจ (หัวใจ)

ชาลี - ทราบดี ก็ตามที่บ้านของจันทร์เป็นบ้านที่ดีที่สุด

เจ้าของบ้าน - (หัวเราะ) ใจฉันก็ว่าคุณไปดีที่สุดที่สุดนั้น

ชาลี - บุ๊ชิ... พอดียัง ตายเลย ทำไม่มากันเท่าไจันยังนั้นไปได้ แค่ตายยังนั้นฟุ้มเห็นจะ

เจ้าของบ้าน - ติดไมลงหรือครับ ที่นี่ในบ้าน เฟร์ส่งสาร จันทร์ เป็นคนที่ทางส่วนนี้เลือกเดิน จริงๆ ครับ

เจ้าของบ้าน - แต่... แม้คุณซางจะเป็นคนยา... บอ... อุยส์ตั้งหนอยคงแต่หน้ามันเป็นยังจื๊ม่า แต่

ก่อนเป็นคนสวนมากที่เดี๋ยว ใจร้ายนี่ครับ ใจร้ายนี่การหลงมันหันนั้น เจ้าชู้รักมัน

หึบ เดียวน้ำหน้าเจ้าทำให้หนักสูง

ชาลี - บ้านของจันทร์เดี๋ยว จันทร์เดี๋ยวแม่สังคม ดู... เนินภูเขาธรรมชาติ บังเอิญเหลือรัตน์ พอกัน

นิปป์ดอยวานนา潭ากองตัวเองน้ำเกิดยก ก็ซักหนึ่ง... เช่น... สคิสตั้งค์ซึ่งวุ่นวายไปบ้าง

นั้นเป็นครัวเรือนทุกๆ ครอบครัวนี่ของแก (หัวเราะ) ใจ... เห็นแม่ปีติคัมภีร์แกไปได้ แย

จะครับ บันเห็นจะไม่กล้าไปบอย... ใจ

เจ้าของบ้าน - นั่นนี่รึ ตอนแรกๆ เห็นใจ... หูกัน แกหูดีจะใจ

.... หั้ส่องคุณหัวใจเราขออภัย แล้วคนที่รักธรรมนี้ชื่น ผลลัพธ์

ชาลี (เจ้า) - ใจคุณจะกลับย่องเข้าเจาเรามาก ใจคุณมันในสบปะบุกยังคำมีนี่ไปอย่างเรื่อย

เนื้อยาอนเรชนเดิม คืนนั้น ใจเจ้าก็ไปบ้านจันทร์รัก นอกใจดูกว่า ทำไม่ดีต้อง

แม่บ้านหูยูจ้าก็คนนี้ ใจสั่งเจ้าไปเจตที่ใจของชาฟชาวนายาคที่จะลิ่นไก บันคลายความกัง

กงใจอีกอีจังหนึ่ง ใจเดือดอยู่ในความรู้สึกของชานเจ้า ใจอหังการไม่ได้ทำอะไรลงไป

แล้ว ชาฟเจ้าต้องขาดความสุขไปเสียอย่างหนึ้ง

ชาลี - พระจันทร์คืนนั้นสลับ มีเมฆกำลังอยู่บุกเข้ามา ลอบยานพาดจันทร์ก่อนแล้วก่อนเจ้า

มันทำให้เจ้าเดินไม่สูบานจันทร์ เดียวสร้างเรื่องนี่เดียวมีสลับ สลับกับคุพิกลนี่เดียว

ใจกลับกันเจ้าเดินไม่กลับ ใจกลับกันเจ้าเดินไม่กลับ ใจกลับกันเจ้าเดินไม่กลับ

จันทร์ อ้อ... พยายานอ่อนมาแล้ว ก็เป็นชุมนูนไปในหนังสือชาฟเจ้าจะต้องเดินผ่านเจ้าไป

จะลุกหางหนึ่ง

เสียงคนกรีฑา... เสียงเป็นหน้ากีฬาของแบกรับ แห้วกรุ๊หิมชั้นชาตหายไป

- รัตน์ - บังเดยครับ บุนคิดถึงจันทร์เหลือเกิน แล้วจังรักเขามากเหลือเกิน บ่ม้ำไปแท้ๆ มันโกรธจนระบบสติไม่คัญ จริงๆ ครับ ใช่... แม้พี่หน้าจันทร์จะเป็นยังไงบ้างก็ไม่รู้ มันจะนำ geleี่ยดสักแค่ไหนก็ไม่รู้
- ชาลี - (หัวเราะ) เดียวคุณอยู่อย่างกัน แต่บ่าก้ม ~~น้ำ~~ นาปะไร่คุณสร้างลง ๖๗. ไปแล้ว คุณทองรับ คุณอย่าสร้างบ้านน้ำสำรองลงไปอีก
- รัตน์ - กรณ์ (เลียงฝีเท้าเดินกรอบแกรบ คนตัวกระหึ่มแล้วเข้า)
- ชาลี - (ตะโกนเรียกเสียงไม่ดังนัก) จันทร์ จันทร์ อุกอาจนี่หน่อยซิ
- จันทร์ - ชุว... ฉันกลับมาอีกไห่ในนั้น
- ชาลี - ลืมมานี่หน่อยซิ มีขาวก็จะบอก
- จันทร์ - เสียงฝีเท้ากรุดลงบรรทัด
- จันทร์ - วะโกระ... ขาวคิ
- ชาลี - เกินความนัมมาซิ เที่ยวว่าจะรู้่อง
- ชาลี - (เลียงฝีเท้ากรอบแกรบ คนตัวร่ายขึ้นเบ้าๆ หลอดไป)
- ชาลี - ๗ (เค้า) เปเมกำค่อนให้ ดอยเช้าบังคงจันทร์เสียสินิ ทำให้ทางเดินไปยังน้ำไป ก่อนช่างจะมีมากลักษณะนอย เมื่อถึงขุมไฟขาดเจาจึงบอกให้จันทร์หยุดรออย แล้วหาเจ้าก์เดินเข้าไปใกล้ชุมเพื่อจะ เรียกร้าน์ให้ออกมา เออ... บ้านงเป็นการพบที่เส้นทุลัก ทุลiseยนี่กระไร ปีก็ในชีวิตรักของนั้นชายพี่น้ำสีสารพังสอง คราวนี้เองเขาก็จะ ไก่ยกนกวยความเข้าใจ (หัวเราะ) อารา... นั้นเป็นความภาคภูมิใจของขาดเจ เสียนี่กระไร ที่เข้าหังสองจะมาพยกันโดยมีขาดเจ้าเป็นผู้จัดการซักจุ่งอย่างรวดเร็วที่สุด
- ชาลี - รัตน์ รัตน์ อุกมาซิ จันทร์บ้าแล้ว ยังอยู่มืด ตุนแนะ เสียงฝีเท้ากรอบแกรบคงขึ้น คนตัวกระหึ่ม
- รัตน์ - จันทร์ จันทร์
- จันทร์ - รัตน์ชา รัตน์ ฉบอน
- ชาลี - (หัวเราะ) ไปดู พวกกันเองเดือนะ หวังว่าคงเรียบร้อย พรุ่งนี้ จะมาตาม ขาว สวสกิ....
- เสียงฝีเท้าเดินแล้วหายไป
- จันทร์ - รัตน์... รัตน์ชา เรอกลับมาเนื่องในนี้ อุบ อายาร้อนแนนักซิ...
- รัตน์ - คิดถึงจันทร์ใจจะขาด จันทร์ มันมีค่าเหลือเกิน ทำให้ฉันลังจะไก่เห็นหน้าจันทร์ จะไก่กรอบบ้าที่ทำไว้ ฉันสสสารจันทร์เหลือเกิน คราวนี้แหะนั้นจะไม่จากจันทร์ไปอีก และ ฉันกลับมาน้ำใจจันทร์ค่ายังไงล่ะ วานนี้จะรักจันทร์อยู่อนหรือเปล่า
- จันทร์ - รักจันทร์แนหรือจะ ไม่ไกรักจันทร์เพราจะความสุขแนหรือจะ....
- รัตน์ - จันทร์ ยังสังสัยอะไรมูอีก ไม่รัก.. ฉันจะกลับมาทำใหม่ เออ ทำไม่พระจันทร์ยังไง

- จันทร์ ไอ้เมฆก้อนนีสักที่นะ นันจะ ไอ้เหี้ยหมาจันทร์ดันสักหมาอยู่
- รัตน์ แนะนำะคะ อึกนิคเดียว ก็จะพานแล้ว อบราครัตน์ห์แน่นักมีค่ะ
- จันทร์ เออ... พนแล้ว ไหน จันทร์ จะ หันหน้ามาซี้... ชี้ ไฟไฝกันหน้าอยู่เดา นันจะ
ให้กรวยบากปืนทำไว้สักหนอย
- จันทร์ (สุดสึ้น) รัตน์ขา อย่ากดหนีค่ะ คุณน้ำจันไนเด็มติดๆ
- รัตน์ เอะ.... (ตกใจ) จันทร์ น้ำจันทร์หรือวัน ชาญแล้ว หมู่จันทร์หรือวัน โอดิ....
- จันทร์ (รองน้ำตื้น) รัตน์เกลี้ยดิใช่ไหม ปลดอยนะ ปลดอย.... ปลดอย... (เสียงวิง...
เสียงร้องให้ หางออกไป)
- รัตน์ จันทร์... อยาหนี กลับมาก่อน... จันทร์ จันทร์ กลับมาก่อน...
- (คนครีกสะหนึ่น มีเสียงวิง เสียงกระโนนได้หลัง)
- รัตน์ กลับมาก่อนจันทร์ (หอบอยวิงเห็นอยู่) นันยังคงต้องการจันทร์ จะรับบากปืนทำไว้
นันไม่เกลี้ยดจันทร์เลย โซ... กลับมาก่อน จันทร์อย่าวิงกันแพลงวิง ไม่ไหว จันทร์
จันทร์ เขายังไปทำไว้หัวยันนั่นนะ อย่าจันทร์ อย่ากระโ郭ค อย่าโโคค จันทร์
โซ... จันทร์
- (คนครีกสะหนึ่นสุดจี๊ด มีเสียงถูมอกน้ำ แล้วคนครีกหายใจ)
- (และมีเสียงร้องวากของจันทร์ เสียงนำ้ในหัวริน)
- รัตน์ โซ... จันทร์ จันทร์ เขอจากไปเพราจะนั่นแท้ๆ เขอเข้าใจดี นันไม่เกลี้ยดเขอ
เลย จันทร์ นันไม่คิดเลยว่าหน้าตาของเขอจะนาเกลี้ยดถึงแคน นันก็ใจไปเห็นนั้น
เอง นันยังรักเขอ ยังคงการเชืออยู่....

๑๒๗

ลูกกิจภัณฑ์ "มนต์มนต์" จิตวิญญาณ

ลลิตา ภารตะนัน ผู้แต่งนิยาย ล้านนา

๑๒๘

ลลิตา ภารตะนัน ก้าวสู่วงการนิยาย

ผู้เขียน: ลลิตา ภารตะนัน, ผู้แต่งนิยาย

ผู้แปล: พอม ภานุวัชร์ ภานุวัชร์: พนักงานวารสาร!

....

....